

Am vorbit atât de multe despre neprihănire și despre faptul că noul nostru duh a devenit neprihănirea lui Dumnezeu în Cristos. Dar ce este cu adevărat neprihănirea? S-ar putea să îți fi pus această întrebare și tu la un moment dat.

Neprihănirea este acea natură a lui Dumnezeu care definește caracterul Său și căile Sale de a face toate lucrurile.

Stă în caracterul lui Dumnezeu ca întotdeauna să aibă dreptate și să fie perfect în orice lucru. Este vorba despre cine este El. Cum gândește El este întotdeauna corect. Ceea ce spune El este întotdeauna corect. Ceea ce face El este întotdeauna corect pentru că El este Dumnezeu. Putem să o numim și calitatea corectitudinii lui Dumnezeu. El nu greșeste niciodată. El are întotdeauna dreptate indiferent de ce ar spune orice altă ființă. Când vine vorba de lucrurile acestei lumi, dacă Dumnezeu îi spune unei flori „tu ești un copac”, acea floare nu va avea altă opțiune decât să se transforme într-un copac, pentru că Dumnezeu nu poate minți niciodată și El trebuie să aibă întotdeauna dreptate. Când Dumnezeu a spus în Geneza: „Să fie lumină!”, lumina a venit în existență. Când Isus a blestemat smochinul în Marcu 11 și a decretat peste el: „Fie ca nimeni să nu mai mănânce vreodată fructe din tine”, smochinul nu a avut altă opțiune decât să se supună și să se usuce. Aceasta este putere. Dumnezeu creează și blesteamă cu cuvintele Sale. El Își impune realitatea Sa lucrurilor și circumstanțelor. Însă, când vine vorba de oameni, cuvintele neprihănite ale lui Dumnezeu nu vor încălca niciodată voința liberă a oamenilor și autoritatea lor. Cuvintele lui Dumnezeu care fac referire la oameni, trebuie să fie întâi acceptate liber de către aceștia prin credință, înainte ca ele să fie împlinite în viețile lor. Cu alte cuvinte, oamenii au alegerea și ei decid dacă un cuvânt neprihănit al lui Dumnezeu se va împlini în vieților lor sau nu. Când Dumnezeu i-a spus lui Avraam în Geneza 17:5 „Iată, că te-am făcut tatăl multor națiuni” și i-a și schimbat numele din Avram în Avraam ca să reflecte acea realitate, ceea ce Dumnezeu i-a spus s-a întâmplat în cele din urmă, dar nu fără cooperarea de credință a lui Avraam. Când Dumnezeu a spus credincioșilor în 2 Corinteni 5:21 că ei au devenit neprihănirea Sa în Cristos atunci când aceștia L-au primit pe Cristos în vieților lor prin credință, ceea ce Dumnezeu a spus, s-a și întâmplat. Când Dumnezeu a spus credincioșilor în 1 Petru 2:24 că ei au fost vindecați, acel cuvânt neprihănit se împlinește în viețile lor, numai când aceștia îl acceptă în mod liber prin credință.

Când această neprihănire a lui Dumnezeu este pusă în duhul nostru la nașterea din nou, ea ne acordă un statut de îndreptățiți înaintea lui Dumnezeu, deoarece această neprihănire are și o latură legală.

Însă, în primul și-n primul rând, neprihănirea este o natură în același mod în care păcatul este o natură.

Când ne-am născut fizic în această lume, noi ne-am născut păcătoși înainte de a face ceva rău, din cauza naturii păcătoase pe care am moștenit-o de la Adam. Acea natură păcătoasă a purtat împreună cu ea și statutul legal de vinovați și condamnați înaintea lui Dumnezeu. În același fel, atunci când ne-am născut din nou din Duhul, noi am primit o nouă natură a neprihănirii prin credință, înainte de a face ceva bun. Nu faptele noastre bune ne-au făcut neprihăniți în același fel în care nu faptele noastre păcătoase ne-au făcut păcătoși. Însă natura noastră neprihănită ne impulsionează la fapte bune în timp ce natura noastră păcătoasă ne presează să facem fapte păcătoase. Faptele noastre sunt în mare parte influențate de natura noastră.

Când Adam a intrat în moarte spirituală, el a devenit păcat atât din punct de vedere legal, cât și vital. Natura duhului său a fost schimbată, el a intrat în moarte și statutul său legal față de Dumnezeu a devenit unul de condamnat. Din cauza lui, întreaga rasă umană a murit în natura sa, de asemenea. Însă, Biblia ne spune în Romani 5:15-19 căci Cristos, care este ultimul Adam, nu numai că a anulat ceea ce a făcut primul Adam, împăcându-ne cu Dumnezeu din punct de vedere legal, ci a făcut mult mai mult. El ne-a dat gratuit darul neprihănirii ca și natură. Să citim împreună acest întreg pasaj:

Romani 5:15-19 (NTR & BTF2015)

¹⁵ Însă, darul gratuit nu este ca și ofensa (*sau încălcarea*)! Căci, dacă prin ofensa unui singur om mulți au murit, *cu mult mai mult* harul lui Dumnezeu și darul prin harul unui singur Om, Isus Cristos, a abundat pentru mulți.

¹⁶ Și darul nu este ca ceea ce a venit prin acel unu care a păcătuit. Fiindcă judecata care a venit dintr-o singură ofensă a rezultat în condamnare, însă darul gratuit care a venit din multe ofense a rezultat în achitare.

¹⁷ Căci dacă prin ofensa unui singur om moartea a domnit prin acel unul, *cu mult mai mult*, cei ce primesc abundență de har și din darul neprihănirii (*sau al corectitudinii, al dreptății*) vor domni în viață prin Acel Unul, Isus Cristos).

¹⁸ Așadar, așa cum prin ofensa unui singur om judecata a venit peste toți oamenii, rezultând în condamnare, tot așa, prin actul neprihănit (*sau drept*) al unui singur Om, darul gratuit a venit la toți oamenii, rezultând în dreptul la viață.

¹⁹ Fiindcă după cum prin neascultarea unui singur om, *mulți au fost făcuți păcătoși*, tot așa, prin ascultarea unui singur Om, *mulți vor fi făcuți neprihăniți (sau dreți)*.

Cristos ar fi trebuit să realizeze cel puțin ceea ce a reușit Adam să facă, nu? Altfel, El ar fi fost mai puțin puternic decât Adam. Desigur, ceea ce Cristos a făcut a fost în direcția vieții spirituale, și nu a morții spirituale. Însă, Cristos a trebuit să realizeze o schimbare atât a statutului legal, cât și a stării vitale a credincioșilor și să-i repună

în poziția neprihănirii în care a fost inițial Adam, nu-i așa? Partea interesantă este că Cristos a făcut ceva mult mai bun decât Adam. Poziția și natura lui Adam înainte de cădere a fost una de neprihănire pozitivă menținută și condiționată de ascultarea lui Adam față de porunca lui Dumnezeu. Nu era o neprihănire fixă, eternă și necondiționată, independentă de faptele sale. Dacă Isus Cristos doar ar fi anulat ceea ce a făcut Adam, aceasta ar fi însemnat că oamenii care urmau să creadă în El ar fi fost doar aduși înapoi de pe minus la zero, având un trecut curat și o neprihănire temporară și condiționată. Oamenii aflați în acea poziție ar fi trebuit să câștige neprihănirea necondiționată și fixă pe cont propriu prin ascultarea de legile și poruncile lui Dumnezeu. Dar Isus nu i-a lăsat pe credincioși în acea poziție. El a anulat tot ceea ce a făcut Adam, dar a și câștigat neprihănirea necondiționată veșnică prin ascultarea Sa față de Lege în timpul vieții Sale și apoi a dat-o în dar credincioșilor. Acest lucru este

extraordinar!!!

Romani 5:19 spune că, din moment ce prin Adam, oamenii au fost făcuți păcătoși atât din punct de vedere legal, cât și în natura duhului lor, prin Cristos, creștinii născuți din nou au fost făcuți, de asemenea, neprihăniți atât din punct de vedere legal cât și în natura duhului lor. Aceasta este reciprocitate. Dacă nu ar fi fost făcuți neprihăniți atât legal cât și în natura lor, Cristos ar fi fost mai puțin puternic decât Adam și aceasta nu este biblic. Întrucât păcatul (sau moartea spirituală) nu a fost atribuit doar legal lui Adam și întregii rasei umane, nici neprihănirea (sau viața spirituală) nu este atribuită doar legal creștinilor. Însă, Cristos a făcut mult mai mult decât atât. El le-a dat în mod gratuit credincioșilor neprihănirea eternă și necondiționată a lui Dumnezeu pe care a câștigat-o pe pământ prin ascultarea Sa ireproșabilă de Lege. Calitatea neprihănirii Sale este superioară celei pe care a avut-o Adam inițial. Isus nu i-a lăsat pe credincioși să o câștige singuri, așa cum trebuia să facă Adam înainte de cădere. Aceasta este nemaipomenit! Isus a ascultat și a împlinit toate poruncile și condițiile lui Dumnezeu din Deuteronom 28, iar apoi a dăruit acea ascultare credincioșilor. Tocmai această neprihănire a lui Isus Cristos prezintă în duhul renăscut al noii creații este cea care conferă creștinilor dreptul legal la sănătate și prosperitate pe acest pământ. Din această cauză ei nu mai sunt supuși legii păcatului și morții, ci trăiesc după legea Duhului de viață (Romani 8: 2). Ei sunt imuni la boli, afecțiuni și lipsă, dar numai atunci când încep să creadă că au neprihănirea lui Isus. Din această cauză păcatul cu toate efectele sale negative nu mai are stăpânire asupra credincioșilor (Romani 6:14). Și nu are nimic de-a face cu faptele lor bune sau cu sfințirea lor, ci toate sunt bazate pe neprihănirea lui Isus.

Înainte de cruce, lui Avraam i s-a atribuit neprihănirea pe credit (Romani 4); i-a fost dată doar din punct de vedere legal în avans; i-a fost acordată datorită credinței sale, dar natura lui era încă aceea de păcătos și nu de neprihănit. Însă, după cruce, când ne naștem din nou, nu ni se mai dă neprihănirea doar în mod legal. Ne naștem în neprihănire; ne naștem neprihăniți. Viața veșnică ne este dată în dar datorită neprihănirii. Ființelor umane nu li se oferă natura umană și viață în general ca și un dar după ce se nasc, ci ei se nasc pur și simplu ființe umane. În același mod, noile creații în Cristos se nasc neprihăniți în natura duhului lor. Înainte de cruce, neprihănirea era dată și atribuită oamenilor păcătoși doar din punct de vedere legal, pe baza credinței lor sau a ascultării de Lege. După cruce însă, neprihănirea este

dăruită credincioșilor născuți din nou și ca natură.

Creștinii au exact aceeași natură ca și a lui Dumnezeu Însuși aici pe pământ, așa cum și Isus a avut.

Ei au capacitatea în duhul lor, prin Duhul Sfânt, de a gândi corect, de a vorbi corect, de a fi în locurile potrivite la momentul potrivit și de a face lucrurile corecte, chiar și inconștient. Ei sunt înțelepciunea lui Dumnezeu în Cristos (1 Corinteni 1:30). Ei sunt conduși de Duhul Sfânt chiar inconștient atunci când aleg să creadă în această neprihănire și sunt conștienți de ea. Când tu crezi și declari „Sunt sfânt” sau „Sunt drept”, pe baza a ceea ce spune Cuvântul, în ciuda comportamentelor tale păcătoase, tu nu negi prezența acelor fapte păcătoase în viața ta. Tu nu ești arogant sau insuficient de smerit. Tu mai degrabă refuzi dreptul acțiunilor păcătoase de a rămâne în viața ta. Tu dictezi schimbare acțiunilor tale păcătoase, pentru că ești neprihănit și nu poți minți, exact ca Dumnezeu. Așa cum Dumnezeu a decretat „Să fie lumină” întunericului care a acoperea pământul, la fel tu dictezi Cuvântul lui Dumnezeu emoțiilor sau circumstanțelor tale, și realitatea ta trebuie să se supună și să se alinieze acelor cuvinte neprihănite (sau drepte). Dacă te simți deprimat și începi să spui că ești plin de pace și bucurie (Romani 14:17), tu nu îți negi depresia, ci îi refuzi dreptul de a rămâne. Depresia trebuie să plece și să se transforme în pace și bucurie în sufletul și emoțiile tale, pentru că ai decretat cu gura ta ce este adevărat în spiritul tău și ceea ce vrei să ai în loc de depresie. Pacea trebuie să se manifeste în emoțiile tale. Starea ta emoțională trebuie să se ajusteze conform cuvintelor tale, deoarece acestea sunt cuvintele unui rege și cuvintele dreptății:

Eclesiastul 8:4 (BTF2015)

⁴ Unde este cuvântul unui împărat, *este putere*.

Când ești bolnav(ă) sau simți o durere în trupul tău și începi să declari Cuvântul, că ai fost vindecat(ă) prin loviturile și rănilor Lui (1 Petru 2:24), tu nu negi prezența acelei dureri, ci negi dreptul ei de a rămâne. Tu poruncești trupului tău să-și regleze starea conform neprihănirii (sau corectitudinii, dreptății și perfecțiunii divine). Dacă trupul tău era bolnav, acum trebuie să se vindece din cauza cuvintelor tale drepte. Același lucru se întâmplă atunci când declari cuvinte de prosperitate asupra vieții tale: ceea ce spui trebuie să ia ființă pentru că se

bazează pe Cuvânt. Să observăm că nu poți să declari sau să comanzi orice îți vine în minte, ci doar ceea ce se bazează pe Cuvânt și numai ceea ce este inclus în drepturile și în moștenirea ta în Cristos. Mai mult decât atât, nu poți impune sau comanda lucruri asupra altor oameni, deoarece aceștia au și ei voința liberă și autoritate ca și tine, în mod special alți credincioși.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajul audio al acestui articol, puteți urmări mesajul video sau îl puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următorul link:

[Ce este neprihănirea?](#)